

การพัฒนาแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครู และผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

A Student Care System Model Development based on the Participation of
Teachers and Parents Traphang Pittayakom School Nakhon Si Thammarat Province

สุรัชชัย นุ่นเหลือ¹, เกศริน มนูญผล², ทิพนามาศ เสวตวรราชโชติ³

Surachai Nunlua, Kesarin Manoonphol, Tippamas Sawetvorrachot

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมราช

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkarat Campus

Author for Correspondence: E-mail; Surachai010837@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช จากกลุ่มประชากรทั้งหมด จำนวน 250 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามชนิดมาตรวัด 5 ระดับ มีค่า IOC เท่ากับ 92.15 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .94 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) ร่างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน และ 3) ประเมินรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 9 คน ใช้แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบใช้สถิติค่าความถี่และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การส่งต่อ การป้องกันและการแก้ปัญหา การส่งเสริมนักเรียน และการคัดกรองนักเรียน 2) รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (2) การคัดกรองนักเรียน (3) การส่งเสริมนักเรียน (4) การป้องกันและแก้ปัญหา และ (5) การส่งต่อ และ 3) ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในร้อยละ 95.95

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม; ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน; การพัฒนาแบบ

Received: 23/05/2566, Revised:02/07/2566, Accepted: 04/07/2566

Abstract

The purposes of this research were; 1) to study the condition of the student support system with the principle of participation of teachers and parents Trapang Pittayakom school Nakhon Si Thammarat province sample of 250 people, The instrument used was a 5-level questionnaire with an IOC value of 92.15 and a confidence value of .94 using basic statistics, including mean and standard deviation, 2) to draft a system for taking care of students with the participation of teachers and parents, Trapang Pittayakom school Nakhon Si Thammarat province by group discussion of 5 experts and 3) to assess the student support system model with the principle of participation of teachers and parents of Trapang Pittayakom school Nakhon Si Thammarat province The experts, namely 9 school administrators, used the suitability and feasibility assessment form.using frequency statistics.

The research findings were as follow; 1) the condition of the student support system with the principle of participation of teachers and parents of Trapang Pittayakom school Nakhon Si Thammarat province, it was found that overall and each aspect at a high level In descending order of average : knowing students individually, referring, preventing and solving problems. promoting students and student screening, 2) the model of the student care system with the participation of teachers and parents of Trapang Pittayakom school. Nakhon Si Thammarat province consists of 5 components: (1) Knowing students individually (2) Screening students (3) Student promotion (4) Prevention and problem solving (5) Referral, 3) The results of examining the suitability and feasibility of the student care system model with the participation of teachers and parents at Trapang Pittayakom school. Nakhon Si Thammarat province The overall picture is 95.95 percent.

Keywords: Participation; Student Support System; Model Development

1. บทนำ

การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา หลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และแนวการจัดการศึกษายังให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคนโดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559)

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบโดยผู้ปกครองควรที่จะรับทราบและเข้าใจในการพัฒนาส่งเสริมการศึกษาของบุตรหลาน อันจะช่วยให้การศึกษาของบุตรหลานมีความก้าวหน้า มีคุณภาพที่ดีขึ้นและมีขั้นตอน ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน คณะครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียน การดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นทั้งในเรื่องของการส่งเสริมและการพัฒนาหรือการป้องกันและแก้ปัญหา ครูที่ปรึกษาสามารถทราบถึงปัญหาและหาวิธีในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และมีการประสานงานระหว่างบ้านกับโรงเรียนในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) ดังนั้นการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะต้องมีการดูแลอย่างทั่วถึงและครอบคลุมตลอดเวลาโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1) ช่วงเวลาที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมอยู่ภายในโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเรียนการสอน การแสดงพฤติกรรมหรือเรื่องของกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนจากโรงเรียนซึ่งนักเรียนจะได้รับการดูแลและส่งเสริมจากครู 2) ช่วงเวลาที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมหรือใช้ชีวิตอยู่กับผู้ปกครองที่บ้านของนักเรียน ในส่วนกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมหรือพัฒนา กิจกรรมนี้ก็ต้องได้รับการดูแลและควบคุมจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียนโดยมีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจนมีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ การดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นการส่งเสริมและพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนจึงต้องมีการควบคุมกันไประหว่างครูและผู้ปกครองเพื่อให้นักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีทักษะในการดำรงชีวิตและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง จะมีบทบาทในการแก้ไขปัญหานักเรียนในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะช่วยในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลการคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การพัฒนานักเรียน การป้องกันนักเรียน การแก้ปัญหานักเรียนและการส่งต่อนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550 : 43 - 44) เพื่อการดำเนินงานพัฒนาและการแก้ปัญหานักเรียนของโรงเรียนตระพังพิทยาคมต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2 เพื่อร่างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.3 เพื่อประเมินรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวิธีดำเนินการวิจัยแบบผสมวิธี ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

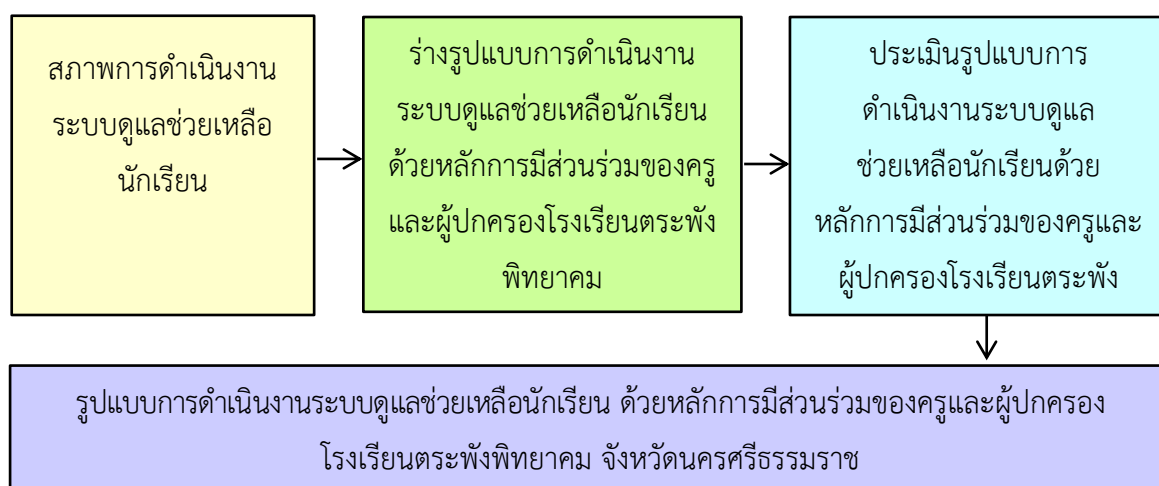
ขั้นตอนที่ 2 ร่างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

การวิจัยครั้งนี้มีประชากร คือ ครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 250 คน ผู้วิจัยได้เลือกการวิจัยโดยใช้ประชากรทั้งหมดในการวิจัย เน้นประชากรเป้าหมาย จำนวน 250 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารสถานศึกษา แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเป็นแบบสอบถามตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเป็นการเขียนแสดงความคิดเห็น ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือผู้วิจัยแบ่งวิธีในการสร้างเครื่องมือออกเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น กิจกรรมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมต่อต้าน ยาเสพติด แล้วนำมาประมวลความรู้ที่ศึกษามาเป็นกรอบแนวคิด และกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม 2) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างนิยามเชิงปฏิบัติการเพื่อร่างข้อคำถาม 3) นำร่างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และความถูกต้องในการใช้ภาษา 4) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ที่มีคุณสมบัติเป็นผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อตรวจสอบพิจารณา ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) บันทึกผลการพิจารณาคำตอบแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) พิจารณาแบบสอบถามข้อที่ตรงกับเนื้อหาโดยพิจารณาจากคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.6 – 1.00 5) นำเสนอแบบสอบถามที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ ชุดที่ 1 มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขและ นำเสนอขอคำแนะนำ จากผู้ทรงคุณวุฒิ ชุดที่ 2 เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้องเหมาะสม แล้วนำไป ทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .94 และ 6) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและมีความสมบูรณ์นำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยเลือกเฉพาะวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ 1) สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

2) วิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อาชีพของผู้ปกครองและอายุของผู้ปกครอง โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ 3) วิเคราะห์การดำเนินงานของสภาระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) จากแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สังเคราะห์ตัวแปร พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องมียุทธศาสตร์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือ 1) การรู้จักนักเรียนรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนา 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตาม 5 ขั้นตอนที่ได้กล่าวมาจึงพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช และนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา: สังเคราะห์โดยผู้วิจัย

4. ผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการศึกษาสภาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า มียุทธศาสตร์ประกอบที่สำคัญ 5 องค์ประกอบดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) โดยครูและผู้ปกครองมีการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม แก่นักเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาการดูแลนักเรียนไม่ให้มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสิ่งเสพติดอื่น ๆ ส่วนการสนทนาสอบถามความทุกข์ - ความสุข ของนักเรียน เป็นปกติทุกวัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$) โดยครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ทางโรงเรียน เพื่อ

เป็นประโยชน์ในการดูแลพฤติกรรมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาการติดตามการมาเรียน – การเข้าเรียน ของนักเรียนจากครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอน ส่วนการประสานงานกับโรงเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลและ รายงานผลด้านสุขภาพนักเรียนระหว่างบ้านกับโรงเรียนและการดูแลความผิดปกติทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์และการเข้าร่วมกับสังคมภายนอก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$) โดยครูและผู้ปกครองได้ ร่วมมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาการให้ขวัญและกำลังใจแก่นักเรียน ส่วนการส่งเสริมให้นักเรียนติดตามข่าวสาร สถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

4. ด้านการป้องกันและแก้ปัญหา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) โดย ครูและ ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับการเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกับทาง โรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาการจัดสภาพที่อยู่อาศัยให้กับนักเรียนอย่างเป็นสัดส่วนและผู้ปกครองปฏิบัติ ตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้จ่ายประหยัด ส่วนการแนะนำนักเรียนให้รู้จักพิษภัยของอบายมุขและการคบหา สมาคมกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

5. ด้านการส่งต่อ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) โดยครูและผู้ปกครองได้มีส่วนร่วม ร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยโรงเรียนชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องส่งต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาโรงเรียนมีการติดตามผลการส่งต่อนักเรียนแล้วรายงานให้ผู้ปกครองทราบ กรณี นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย ทางโรงเรียนจะแจ้งให้ผู้ปกครองได้ทราบ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ผลการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) รูปแบบระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัด นครศรีธรรมราช มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (2) การคัดกรองนักเรียน (3) การส่งเสริมนักเรียน (4) การป้องกันและแก้ปัญหา และ(5) การส่งต่อ

ผลการตรวจสอบรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของของรูปแบบ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัด นครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในร้อยละ 95.95

5. อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาอภิปรายไว้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การส่งต่อ การป้องกันและการแก้ปัญหา การ ส่งเสริมนักเรียนและการคัดกรองนักเรียน ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจากโรงเรียนตระพังพิทยาคม มีการ

วางแผนสร้างความเข้าใจให้แก่ครูและผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยให้ความสำคัญในเรื่องของการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ครอบคลุม ทั้ง 5 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปิยนันท์ พิศสุราญเดช (2560 : 119 - 132) ได้กล่าวว่าความสำคัญของการมีส่วนร่วมระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์นั้นจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมทั้งจากที่บ้านและทางโรงเรียนผู้เรียนจึงได้รับการพัฒนาที่สมบูรณ์และสอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการที่แท้จริง สอดคล้องกับแนวคิดของณัฐธิดา ชัยสงครามและยุทธพงษ์ ลีลากิจไพศาล (2560 : 81 - 98) ได้กล่าวว่าการมีส่วนร่วมนั้น จะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มจนถึงสิ้นสุดการดำเนินงาน ไม่ว่าจะเป็นการร่วมกำหนดปัญหา วางแผนตัดสินใจ ระดมทรัพยากร บริหารจัดการติดตามประเมินผลและร่วมรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของชูชาติ มงคลเมฆ (2561 : 192 - 194) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมทุกองค์ประกอบมีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) โดยครูและผู้ปกครองมีการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม แก่นักเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาการดูแลนักเรียนไม่ให้มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสิ่งเสพติดอื่น ๆ ส่วนการสนทนาสอบถามความทุกข์ - ความสุข ของนักเรียน เป็นปกติทุกวัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจาก รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดเตรียมเครื่องมือเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบและทำการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนรายบุคคลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของณิษฐ์ภา แก้วจินดา (2560 : 118 - 131) ได้ศึกษาแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นกระบวนการในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลือทางการศึกษา นักเรียนมีคุณภาพและการจัดการศึกษามี

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$) โดยครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ทางโรงเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการดูแลพฤติกรรมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาการติดตามการมาเรียน - การเข้าเรียนของนักเรียนจากครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอน ส่วนการประสานงานกับโรงเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลและรายงานผลด้านสุขภาพนักเรียนระหว่างบ้านกับโรงเรียนและการดูแลความผิดปกติทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์และการเข้าร่วมกับสังคมภายนอก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจาก รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน ออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมี

ปัญหา เพื่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีระบบ สอดคล้องกับแนวคิดปรมารณ สนิ (2560 : 47 – 60) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า สถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของกนิษฐา แก้วจินดา (2560 : 118 – 131) ได้ศึกษาแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มนักเรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการหาวิธีการที่เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นด้วยความรวดเร็วและถูกต้องแม่นยำในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$) โดยครูและผู้บริหารได้ร่วมมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาการให้ขวัญและกำลังใจแก่นักเรียน ส่วนการส่งเสริมให้นักเรียนติดตามข่าวสาร สถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจาก รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้บริหารโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของนักเรียนให้มีการพัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยกนิษฐา แก้วจินดา (2560 : 118 – 131) ได้ศึกษาแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การส่งเสริมนักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเอง การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถดำเนินการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้แก่ การจัดกิจกรรมโฮมรูม การเยี่ยมบ้านการจัดประชุมผู้ปกครอง การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ปัญหา พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) โดยครูและผู้บริหารได้ร่วมมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับการเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกับทางโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาการจัดสภาพที่อยู่อาศัยให้กับนักเรียนอย่างเป็นสัดส่วนและผู้บริหารปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้จ่ายประหยัด ส่วนการแนะนำนักเรียนให้รู้จักพิษภัยของอบายมุขและการคบหาสมาคมกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจาก รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้บริหารโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการประชุมวางแผนและให้คำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาให้กับนักเรียน ให้การช่วยเหลือเบื้องต้นและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของกรณสพร ผ่องมาส (2561 : 8 – 10) การป้องกันและแก้ไขปัญหาคือ การติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิด ต่อเนื่องอย่างเท่าเทียมและมีการติดตามชี้แนะนักเรียนให้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง หรือพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยมีการประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนใน

การแก้ปัญหาของนักเรียนในด้านต่าง ๆ โดยเก็บรักษาข้อมูลก่อนนักเรียนที่ได้รับการช่วยเหลือแก้ไขเป็นความลับ

1.5 ด้านการส่งต่อ พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) โดยครูและผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยโรงเรียนชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องส่งต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาโรงเรียนมีการติดตามผลการส่งต่อนักเรียนแล้วรายงานให้ผู้ปกครองทราบ กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย ทางโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจากรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องส่งต่อนักเรียน และติดตามผลการส่งต่อนักเรียนแล้วรายงานให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของกนิษฐา แก้วจินดา (2560 : 118 – 131) ได้ศึกษาแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน พบว่า การส่งต่อ อาจมีกรณีที่บางปัญหามีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไปเพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น การส่งต่อแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ การส่งต่อภายในและการส่งต่อนอก สอดคล้องกับแนวคิดของกรรณสพร ผ่องมาส (2561 : 8 – 10) การส่งต่อนักเรียน เป็นขั้นตอนการดำเนินการกับกลุ่มนักเรียน กลุ่มที่มีปัญหารุนแรง ที่ครูไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้โดยลำพัง โดยการประสานงานกับผู้ปกครองและมีการประสานงานทั้งหน่วยงานภายในและภายนอกสถานศึกษา อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

2. ผลการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ปัญหา องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อ ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจากการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่มีเนื้อหาครอบคลุม การพัฒนารูปแบบแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ศึกษาสภาพการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งยังสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม สภาพการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นำผลที่ได้จากการสังเคราะห์ร่างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โดยการสนทนากลุ่ม (focus group) โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน เพื่อกำหนดเป็นขอบข่ายและเนื้อหาของรูปแบบการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช และตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ

รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ในการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของสอดคล้องกับทฤษฎี แนวคิด (2560 : 262 – 265) ได้กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง วิธีการและเทคนิคต่าง ๆ เข้าไปช่วยทำให้สภาพการดำเนินงานเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือและได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพสามารถใช้เป็นแบบแผนได้ สามารถนำมาพัฒนาความสามารถทั้งทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัยของกลุ่มเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ ของรูปแบบนั้น ๆ ลักษณะของรูปแบบที่ดีควรมีลักษณะ ตามข้อกำหนด ดังนี้ (1) รูปแบบต้องเป็นแนวทางที่นำไปสู่การทำนายผลที่ตามมา (Prediction) ซึ่งสามารถพิสูจน์และทดสอบได้เชิงประจักษ์ (2) โครงสร้างของรูปแบบต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal relationship) ซึ่งสามารถอธิบายปรากฏการณ์หรือเรื่องนั้น ๆ ได้ (3) รูปแบบต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ (Imagination) ความคิดรวบยอด (Concept) และความสัมพันธ์ (Interrelations) รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้ (4)รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์ เชิงโครงสร้าง (Structure relationships) มากกว่า ความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (Associative relationships)

3. ผลการตรวจสอบรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 95.95$) ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจาก ในการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ดำเนินการตามขั้นตอนการพัฒนารูปแบบ โดยการศึกษาวิเคราะห์สภาพการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ เพื่อให้ครอบคลุมขอบเขตของการศึกษา และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสังเคราะห์สภาพการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แล้วได้ดำเนินการร่างรูปแบบ โดยการสนทนากลุ่ม (focus group) โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา จำนวน 5 คน นำรูปแบบที่ได้ร่างจากการสนทนากลุ่ม (focus group) พัฒนามาเป็นรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก สามารถนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับแนวคิดของจุฑามาศ พันธ์วรรค์ (2562 : 2 – 17) การพัฒนารูปแบบ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่การสร้างรูปแบบ และการหาความเที่ยงตรงของรูปแบบเพื่อความเหมาะสม และความเป็นไปได้ และสามารถยึดเป็นแนวทางในการบริหารจัดการศึกษา สอดคล้องกับไชยโคตรและฉลาด จันทรสมบัติ (2561 : 98 – 108) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการพัฒนาแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้สำหรับ

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

6.1.1. สถานศึกษาต้องมีความตระหนักเห็นความสำคัญ และเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีบทบาท และมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างแท้จริง

6.1.2. สถานศึกษาต้องศึกษาทำความเข้าใจองค์ประกอบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยการมีส่วนร่วมของครูและผู้บริหารในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ลึกซึ้งและดำเนินการอย่างเคร่งครัด

6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

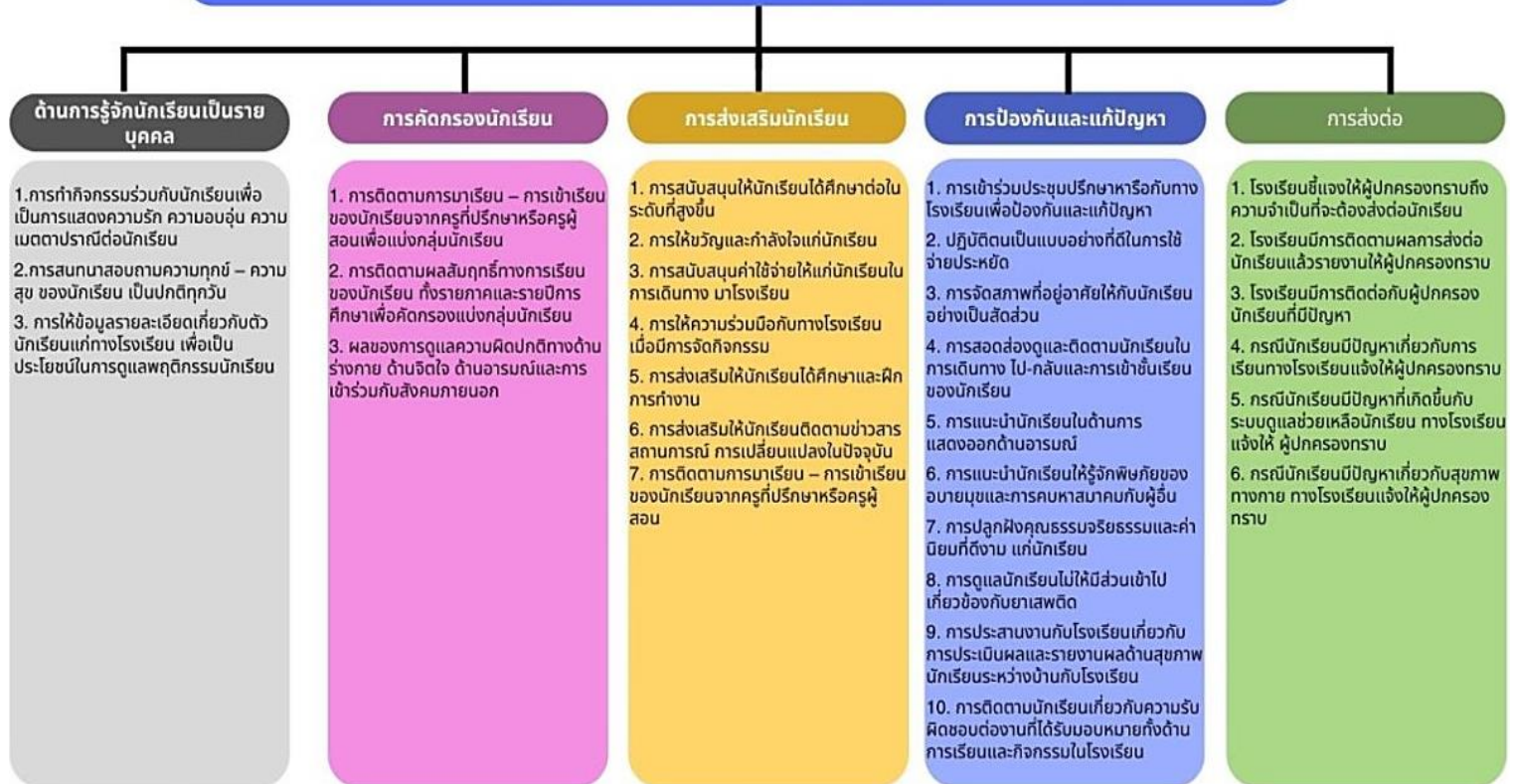
6.2.1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมไปใช้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการดำเนินงาน ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากขึ้น

6.2.2. ควรพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้บริหารโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยนำไปทดลองใช้ในภาคปฏิบัติและประเมินผลการนำรูปแบบไปใช้ เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงรูปแบบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

7. ข้อค้นพบจากการวิจัย

จากการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้บริหาร การดำเนินการดังกล่าว มีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดของครูและผู้บริหาร ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงและแก้ปัญหาตรงตามสภาพปัญหา รวมไปถึงทำให้ครูและผู้บริหารมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ สรุปได้ดังนี้

การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ภาพที่ 2 รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง
โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่มา: สังเคราะห์โดยผู้วิจัย

8. บรรณานุกรม

- กนิษฐ์ ภูแก้วจินดา, ฉลอง ชาตรุประชีวิน. (2560). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย นเรศวร, ปีที่ 19 ฉบับที่ 3 กรกฎาคม – กันยายน 2560, หน้า 118 - 131.
- กรรณสพร ผ่องมาส. (2561). การศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดตราด จันทบุรี และระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). คู่มือบริหารจัดการเวลา เรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ปีการศึกษา 2559. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

- จุฑามาศ พันสุวรรณ, ศิริมาศ โกศลพิพัฒน์, ชไมมน ศรีสุรักษ์. (2562). การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลนครเชียงใหม่. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2562, หน้า 2 – 17.
- ชูชาติ มงคลเมฆ. (2561). การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ไชยโคตร และฉลาด จันทรมบัติ. (2561). การพัฒนาแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2563, หน้า 98–108.
- ณัฐธิดา ชัยสงคราม และยุทธพงษ์ ลีลาภิไศย. (2560). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองสามพราณ จังหวัดนครปฐม. วารสารร่มพฤกษ์ มหาวิทยาลัยเกริก, ปีที่ 35 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม 2560, หน้า 81 – 98.
- ทิตนา แคมมณี. (2560). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 262 - 265.
- ปิยนันท์ พชรสำราญเดช. (2560). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนวัดปุณณवास เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร. วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์, ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม – มีนาคม 2560, หน้า 119 – 132.
- ปรมาภรณ์ สนิ, พิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2560). แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์, ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (ฉบับวิสาขบูชา) พฤษภาคม – สิงหาคม 2562, หน้า 47 – 60.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, หน้า 43-44.